

4. Яцків І. І. Адміністративно-правові засади протидії корупції в Україні: дис. канд. юрид. наук: 12. 00. 07 / Відкритий міжнародний ун-т розвитку людини «Україна». К., 2011. С. 239.

5. Проект Закону про внесення змін до Закону України «Про запобігання корупції» від 23. 03. 2017 р. № 6225. URL: http://w1. c1. rada. gov. ua/pls/zweb2/webproc4_2?pf3516=6225&skl=9

УДК 347. 73

Ігор Євгенович КРИНИЦЬКИЙ,

завідувач кафедри цивільного, господарського і фінансового права Полтавського юридичного інституту Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, доктор юридичних наук, професор, старший науковий співробітник

ПРО МІСЦЕ ВІЙСЬКОВОГО ЗБОРУ В ПОДАТКОВІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ

Однією з найважливіших новацій вітчизняної податково-правової регламентації останніх років є зміни до Податкового кодексу України, якими було впроваджено військовий збір (1). Наведений податковий платіж визначався законотворцем як тимчасовий (повинен був справлятися до 1 січня 2015 року) і почав сплачуватися в нашій державі з 3 серпня 2014 року. За останні п'ять років до Державного бюджету України надійшло близько 57 млрд. грн. від військового збору. Відповідно, зазначений податковий платіж можна визнати досить ефективним податковим важелем. Натомість навряд чи правовий механізм військового збору є досконалим, дискусійним залишається навіть такий момент, як визначення його місця в податковій системі нашої держави.

Звернемо увагу на кілька аспектів цього проблемного питання.

По-перше, у податковому законодавстві на цей час відсутня фіксація позиції щодо належності військового збору до будь-якого різновиду податкових платежів. Так, ні стаття 9 ПК України (Загальнодержавні податки та збори), ні стаття 10 ПК України (Місцеві податки) (2) не містять навіть згадки про військовий збір. Відповідно твердження окремих науковців щодо визначення військового збору у вітчизняному законодавстві як загальнодержавного податку, який сплачується громадянами України (3, с. 33) є довільним. Таким чином, цей податковий платіж в окресленому сенсі «зависає у повітрі». В свою чергу відсутність чіткої артикуляції позиції законотворця стосовно визначення місця військового збору в податково-класифікаційному ряду – це суттєва прогалина в сучасній законодавчій регламентації як в цілому національної податкової системи, так й конкретно військового збору.

По-друге, на наш погляд, залишається «відкритим» й питання щодо належності військового збору до податків або зборів. Законотворець не є у цьому аспекті послідовним. Аналізований податковий платіж визначений у ПК України як збір, натомість фіксація в законодавстві його цілей відсутня. На думку ж фахівців-фінансистів збори передбачають саме цільове призначення платежу (4, с. 56), вони мають чітку цільову прив'язку (5, с. 34). Вочевидь, що тільки назви у цьому випадку замало. Адже, наприклад, тривалий час такий класичний податок як акциз визначався в податковій системі нашої держави як збір (6; 7; 8). Тобто, справа не тільки у формальному підході – яку назву надано податковому платежу в законі. Оптимальний варіант – об'єктивна кореляція його назви змісту.

Наявність подібної «білої плями», з одного боку, провокує науковців до висновків, що не відповідають дійсності (про цільове призначення цього платежу (3, с. 35) та зумовленість його справляння необхідністю відновлення зруйнованої інфраструктури східних регіонів (3, с. 33). З іншого боку, наявна колізійність штовхає їх до побудови логічного ланцюгу від «сплата військового збору не пов'язана з отриманням спеціальної вигоди або вчиненням на користь його платників будь-яких юридично значущих дій, навпаки, він є безумовним обов'язковим платежем» (9, с. 6) до «є всі підстави стверджувати, що за своїм змістом військовий збір має бути віднесений до категорії податків та перейменований на військовий податок» (10, с. 23). Задля усунення наведених протиріч слід чітко визначити та реалізувати концепцію військового збору як збору. Цілком виправданим кроком у цьому напрямку можна вважати внесення змін до ПК України (11) щодо пов'язаності військового збору з проведенням реформи Збройних Сил України.

На підставі викладеного пропонуємо невідкладно здійснити наступну корекцію чинного законодавства України: а) змінити назву ст. 9 ПК України на «Загальнодержавні податки»; б) доповнити Податковий кодекс України ст. 9¹ «Загальнодержавні збори», включити до переліку податкових платежів зазначеного різновиду й військовий збір; в) у п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX ПК України закріпити військовий збір як платіж, що має цільовий характер.

Список бібліографічних посилань:

1. Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України» від 31 липня 2014 р. № 1621-VII / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради*. 2014. №39. С. 2006.
2. Податковий кодекс України: Закон України від 2 грудня 2010 р. № 2755-VI / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради*. 2011. № 13-14, № 15-16, № 17. С. 112.
3. Маркова Л. Г., Алексєєва Р. О. Військовий збір: теоретичний

аспект. *Международный научный журнал. Экономические науки*. 2015. №3. С. 31-36.

4. Волощук М. Г., Менджул М. В. Фінансове право: навчальний посібник. Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші, 2012. С. 216.

5. Податкове право України: навчальний посібник / за ред. М. П. Кучерявенка. Харків: Право, 2010. С. 256.

6. Закон України «Про систему оподаткування» від 25 червня 1991 р. № 1251-ХІІ / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради*. 1991. № 39. Ст. 511.

7. Закон України «Про акцизний збір» від 18 грудня 1991 р. № 1996-ХІІ / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради*. 1992. № 12. Ст. 172.

8. Декрет Кабінету Міністрів України «Про акцизний збір» від 26 грудня 1992 р. № 18-92 / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради*. 1993. № 10. Ст. 82.

9. Ткач С. С., Нальотов О. О. Актуальні питання правового регулювання сплати військового збору. Кременчук, 2014. С. 24.

10. Крутова А. С., Нестеренко О. О., Коробкіна І. С. Особливості нарахування та обліку військового збору. *Економічна стратегія і перспективи розвитку сфери торгівлі та послуг*. 2015. Вип. 1. С. 19 – 29.

11. Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28 грудня 2014 р. № 71-VIII / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради*. 2015. № 7-8, № 9. Ст. 55.

УДК 342. 922

Олексій Олександрович КРУГОВИЙ,

здобувач кафедри адміністративного та митного права Університету митної справи та фінансів

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОЇ ОСНОВИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ПРОЦЕДУРИ РЕАЛІЗАЦІЇ АРЕШТОВАНОГО НЕРУХОМОГО МАЙНА ЧЕРЕЗ ЕЛЕКТРОННІ ТОРГИ

Варто зазначити, що до вересня 2016 року існувало певне розділення між електронними торгами та публічними торгами у виконавчому провадженні, а саме – не всі торги проводилися за допомогою мережі Інтернет. Це пояснюється тим, що на той момент електронні торги як такі тільки починали запроваджуватися на теренах України та ще не набули свого імперативного статусу під час здійснення виконавчого провадження.